

Όσιος Παΐσιος: Η αναπηρία είναι ευλογία από τον Θεό

[Γέροντες / Ορθόδοξη](#)

-Γέροντα, όταν

μελαγχολή κανείς, τι πρέπει να κάνη, για να το ξεπεράση;

-Χρειάζεται θεία παρηγορία.

-Καί πως θα την πάρη;

-Να γαντζωθή στον Χριστό και ο Χριστός θα του την δώση. Πολλές φορές μπλέκεται το φιλότιμο με τον εγωισμό. Οι περισσότεροι σχιζοφρενείς είναι ευαίσθητες ψυχές.

Τυχαίνει να συμβή ένα τιποτένιο πράγμα ή κάτι που δεν μπορούν να το αντιμετωπίσουν και υποφέρουν πολύ.

Άλλος σκοτώνει άνθρωπο και είναι σαν να μη συμβαίνει τίποτε, ενώ ένας ευαίσθητος, ένα γατάκι αν πατήση λίγο στο πόδι κατά λάθος, υποφέρει και δεν κοιμάται από την στενοχώρια του. Καί άμα δεν κοιμηθή δυό-τρία βράδια, μετά φυσικά θα τρέξη στον γιατρό.

-Γέροντα, η ψυχολογία λέει ότι, για να βοηθηθεί ένας ψυχοπαθής, πρέπει να λείψει το αίτιο.

-Ναί, αλλά αν υπάρχει αίτιο. Γιατί μερικές φορές, ενώ κάποια πράγματα είναι φυσιολογικά, δικαιολογούνται κατά κάποιον τρόπο, οι άνθρωποι μπαίνουν σε λογισμούς, που πάνε να παλαβώσουν. «Μήπως έχω κάτι κληρονομικό; Μήπως δεν είμαι καλά;», λένε. Γνώρισα ένα παλληκάρι που σπούδαζε, διάβαζε έντεκα ώρες το εικοσιτετράωρο και έπαιρνε υποτροφία. Βοηθούσε και την οικογένειά του, γιατί ο πατέρας του ήταν άρρωστος. Στο τέλος κουράστηκε, γιατί ήταν ευαίσθητο· είχε συνεχώς πονοκεφάλους και με πολύ κόπο πήρε το πτυχίο. Είχε μετά λογισμούς μήπως ήταν κληρονομικό.

Τι κληρονομικό; Μα και μόνον αν διαβάζη κανείς έντεκα ώρες την ημέρα, θα πάθη υπερκόπωση, πόσο μάλλον να βοηθάει και τους γονείς και να είναι και ευαίσθητος.

-Γέροντα, ένα παιδί παρουσιάσε κάποια μελαγχολία μετά την αυτοκτονία του πατέρα του. Μήπως είναι κληρονομικό;

-Μπορεί να τραυματίστηκε ψυχικά το παιδί. Δεν είναι απόλυτο ότι αυτό είναι κληρονομικό. Ύστερα δεν ξέρουμε και ο πατέρας σε τι κατάσταση βρέθηκε και αυτοκτόνησε. Βέβαια, ένα παιδί που ο πατέρας του είναι κλειστός εκ φύσεως χρειάζεται βοήθεια. Γιατί, αν συνεχίσει και αυτό να είναι κλειστό -έχει και τον λογισμό μήπως είναι κληρονομικό-, μπορεί να αρρωστήσει.

Ο Θεός πάντοτε επιτρέπει να δοκιμασθή ο άνθρωπος όσο αντέχει, αλλά προστίθενται και οι κοροιδίες των ανθρώπων, οπότε κάμπτεται η ψυχή από το επιπλέον βάρος και γογγύζει. Τούς τρελλούς οι άνθρωποι τους αποτρελλαίνουν. Στην αρχή η τρέλλα οικονομιέται. Παλιά δεν υπήρχαν ψυχιατρεία και, αν ήταν κανείς τρελλός, τον έκλειναν σε κάποιο δωμάτιο με σιδεριές! Ήταν μια, Περιστέρω την έλεγαν, που την είχαν κλεισμένη στο σπίτι! Τα παιδιά την πετροβολούσαν, την κορόιδευαν. Αγρίευε η φουκαριάρα, έπιανε τις σιδεριές, φώναζε και ο,τι έβρισκε μπροστά της το πετούσε έξω! Στην άλλη ζωή όμως θα δεις η Περιστέρω να ξεπερνάει πολλές γνωστικές.

Θυμάμαι και μια άλλη περίπτωση. Ήταν μια οικογένεια που η μεγάλη κόρη τους ήταν λίγο λειψή, αλλά είχε πολλή καλοσύνη. Ήταν σαράντα ετών, αλλά ήταν σαν πέντε. Τι σκηνές της έκαναν μικροί-μεγάλοι!

Μιά φορά την άφησαν οι γονείς της να μαγειρέψει κι εκείνοι πήγαν στο χωράφι. Θα

ερχόταν ο αδελφός της από το χωράφι, για να φέρη τα καλαμπόκια, και θα έπαιρνε το φαγητό να το πάη στο χωράφι να φάνε οι γονείς τους και οι εργάτες.

Μάζεψε η καημένη από τον κήπο κολοκυθάκια, μελιτζάνες, φασολάκια και τα είχε έτοιμα να τα μαγειρέψη. Πάει η μικρότερη αδελφή της, που ήταν σωστός πειρασμός, τραβάει τον γάιδαρο από το αυτί και τον βάζει και τα τρώει όλα! Άντε μετά η καημένη να πάη να μαζέψη άλλα. Καί δεν είπε τίποτε.

Μέχρι να τα ετοιμάση ξανά, ήρθε ο αδελφός τη, και αυτή μόλις τότε έβαζε το φαγητό στην φωτιά. Ξεφόρτωσε τα ζώα και όταν είδε ότι δεν ήταν έτοιμο το φαγητό, της έδωσε ένα ξύλο! Τι ταλαιπωρία περνούσε κάθε μέρα! Η μάνα της η φουκαριάρα παρακαλούσε να πεθάνη πρώτα η κόρη της και μετά αυτή, γιατί σκεφτόταν ποιός θα την φρόντιζε. Καί πράγματι, πέθανε πρώτα η κόρη και ύστερα η μάνα.

Πάντως, αυτοί που δεν είναι καλά στο μυαλό, είναι καλύτερα από τους άλλους. Έχουν το ακαταλόγιστο και χωρίς εξετάσεις περνούν στην άλλη ζωή.

Απόσπασμα από τις σελίδες 239-241 του βιβλίου: ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΛΟΓΟΙ Δ΄ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πηγή: ekklisiaonline.gr